

2. Ὁ.π. (σημ. 1).
3. Θ. 6(1639) εδ. α' (ό.π., σσ. 270-271).
4. Θ. 46(1746) § 3 (ό.π. σ. 357).
5. Βλ. ο.π., σσ. 236, 231 επ.

21

1760/IV/3 978/φ 12r
χ. Θωμάς Βελλερά σχ. 23

**Πρακτικό. Πρόσκληση πιστωτών σε συμβιβασμό.
Ευδύνη χειράφετου ανήλικου εμπόρου.**

II / 1760 ἀπριλίου 3

¹²/Ἐπροτοστολοῦσεν ὁ μπασιὰ Ἀντρέας <Γεωργίου> Ντα<μ>πίζας ἔμπροσθεν τῆς¹³ / τιμίας κουμπανίας τὸ πῶς ὅποιος ἔχ(ει) νὰ ζητᾶ ἀπὸ τὸν νίὸν του¹⁴ / τὸν Παναγιώτην νὰ ἔλθῃ ἐδῶ (εἰ)ς τὸ κριτήριον νὰ φανερόσῃ τὴν γνώ¹⁵/μην του τὸ πῶς δέλ(ει) νὰ κὰμη νὰ μοιράζουν τὸ πρᾶγμα ἢ καθὼς¹⁶ / καταλάβουν.

Σε συνδυασμό με τη σχετική εγγρ. 23, συνάγεται ότι ο ανήλικος έμπορος είχε πλήρη ευδύνη έναντι των πιστωτών του. Ο πατέρας προσκαλεί τους πιστωτές σε συμβιβασμό (*concursus creditorum*) ως «επισπεύδων» δανειστής (κατ. εγγρ. 23, στ. 13-18).

Ο πατέρας του ανηλίκου καλεί τους πιστωτές να προβάλουν τις απαιτήσεις τους και να δηλώσουν στο Κριτήριο πώς επιδυμούν να ικανοποιηθούν –εις είδος ἢ με όποιο άλλο τρόπο δα συμφωνούσαν¹.

I. Για τον συμβιβασμό των πιστωτών βλ. ΕΚΣ, σσ. 202-203.

22

1760/V/20 978/φ 12v
χ. Ιωάννης Αδάμης

**Απόφαση οριστική. Αγωγή προσκομίσεως εγγράφου. Εντολή.
Πληρεξουσιότητα. Παραπομπή των διαδίκων από το Κριτήριο σε
εξωδικαστική διευδέτηση της διαφοράς.**

III// 1760. μηνί Μαΐου 20.

²/ Ἐπρωτεσταλόγησαν κατέμπροσθεν ἡμῶν ὁ κύρος Θωμᾶς³ / Ιωάννου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΣ

Βηλαρᾶς, καὶ κὺρος Μανικάτης Μαυρουδῆ, καὶ ⁴/ κύρος Γιαννάκης Θεωδωράνου, φανερώνωντες, πῶς μὲ ⁵/ τὸ νά τούς ἐπαρακάλεσεν ποτέ ὁ κύρος Ἀνδρεάτζας ⁶/ Γεωργίου, νὰ ὑπάγουν νὰ ξετιμήσουν μερικά τζάβαλα ⁷/ τῆς ἀρχόντισσας Μπαλάσιας μή οὖσης εἰς τὸ παρόν ἐδώ, ⁸/ ὅμως εἶχεν μυνήσῃ μέ Γράμματης, νὰ πωληθοῦν ἀπ' ἐκεῖνα ⁹/ τὰ τζάβαλα μερικὰ, καὶ λοιπὸν ἐπάγησαν οἱ ἄνωδεν καὶ ¹⁰/ ἡτον ἀντάματους καὶ ὁ κύρος Πέτρος Λούκα, ὁ ὅποιος ἔγρα-¹¹/ψεν μοναχὸς του βλάχικα τὸ ξετίμημα τῶν τζαβαλικῶν, ¹²/ ἀκόμη καὶ ἑτέρων μερικῶν <.> καὶ μὲ τὸ νὰ εἶχαν ὑπογραφῆ¹³/ οἱ ἄνωδεν ὀνομασμένοι εἰς ἐκεῖνο τὸ Γράμμα, ἐξήτησαν ¹⁴/ ἐνώπιον ἡμῶν μὲ προτεστάτιο βάνωντας τὰ πότουράτους ¹⁵/ ἵνα δοδῆ ἔξω τὸ Γράμμα δίχως ἄλλο, καὶ μὴ φέρωντάς το ¹⁶/ κατὰ τὴν ὥραν ὁ κύρος Ἀνδρεάτζας, τοῦ ἐδόδη διωρία ἔως ¹⁷/ τὴν αὔριον νὰ τό φέρῃ, καὶ νά στέκηται [ενν. στην Κ] διὰ ἐνδειξιν ἔως νά ¹⁸/ ἔλδη ἄνδρωπος ἥγουν ἐπίτροπος τῆς ἄνωδεν Μπαλάσας ¹⁹/ να κιτάξῃ νὰ τά κάμη καταπῶς δελήσῃ, ἢ νά τά πωλήσῃ, ²⁰/ ὥστε ἔως τότε νὰ στέκουν ἀπούλητα, καὶ αὐτοί μοναχοί ²¹/ τους μὲ τὸν κύρον Ἀνδρεάτζα νά κάμουν σᾶν δέλουν, ἀμή ἢ ²²/ Κομπάνια νὰ μὴν μετέχῃ οὔτε νὰ ἔχῃ καμίαν ἐνόχλησιν. ²³/ καὶ ἔγραφη διὰ μέλλουσαν ἐνδειξιν.]

Το κείμενο έχει διαγραφεί χιαστί σε όλο το πλατος και μήκος της σελίδας του κώδικα. Αυτό σημαίνει ότι η απόφαση δεν ίσχυσε, για άγνωστους λόγους. Ίσως διευδετήθηκε η όποια διαφορά εξωδικαστικώς.

στ. 5-7 Διορισμός εκτιμητών (εναγόντων) από τον δανειστή (εναγόμενο), με την εντολή να προβούν στην εκτίμηση της αξίας προσωπικών ειδών (ρουχισμού, οικιακών σκευών, κλπ.) της οφειλέτιδας, προκειμένου να ικανοποιηθεί κάποια αξίωσή του που δεν αναφέρεται στο κείμενο.

στ. 7-9 Γραπτή άδεια της οφειλέτιδας να εκποιηθούν ορισμένα από τα προσωπικά της είδη ή την οικοσκευή.

στ. 10-12 Το έγγραφο, του οποίου ζητείται η προσκόμιση, συντάχθηκε στα ρουμανικά από Ρουμάνο, μέλος επίσης της Κ, διότι η Μπαλάσα ήταν Ρουμάνα.

στ. 18-20 Η εκποίηση έπρεπε να γίνει από πληρεξούσιο με ειδική εντολή.

στ. 21-22 «μοναχοί τους...νὰ κάμουν σᾶν [όπως] δέλουν...ἐνόχλησιν»: χωρίς, δηλαδή, να μεσολαβήσει κάποια διαδικασία στο Κριτήριο της Κ.